
Aan de Lezers

Onder de vaste lezers van dit tijdschrift kan er geen enkele geweest zijn, of hij is nu twee jaar geleden pijnlijk getroffen door het heengaan van Herman Robbers.

Robbers was met het tijdschrift vereenzelvigd. Als schrijver en redacteur even voortreffelijk, heeft hij aan Elsevier's het karakter gegeven dat paste bij zijn literaire idealen, d.w.z. een realistisch en gematigd-naturalistisch karakter. Zijn tijd wilde dat niet minder dan hijzelf.

Toen het onherstelbare eenmaal gebeurd was, werden wij aangenaam verrast door het feit dat tenminste een persoonlijkheid als Top Naeff tot zijn opvolgster bleek te zijn gekozen. Zij was een even goed auteur als hij — en zij was jonger dan hij. Met haar schoof het tijdschrift een eindweegs op in de richting van de latere literaire idealen. Toch stond zij door opvoeding en leeftijd nog betrekkelijk dicht bij Robbers; zoo kon men voorzien dat met haar het tijdschrift ook weer niet te bruusk veranderen zou. De continuïteit was, ondanks alle wijzigingen die de tijdgeest eischte, voldoende gewaarborgd.

Ik zal niet pogen, hier aan te duiden wat Top Naeff voor het tijdschrift heeft vermogen te doen. Mijn mede-redacteuren weten dat beter dan ik, en zij hebben het ook beter gezegd dan ik het zou kunnen. Slechts wil ik als lezer getuigen dat ik van haar critieken en andere bijdragen altijd zeer heb genoten.

En hier sta ik nu. . . . Ik moet dit tijdschrift voortaan helpen leiden. Ik neem de plaats van Top Naeff in: een eer die verplichtingen oplegt. Ik ga naast de beide andere redacteuren zitten, die zoo uitstekend met haar samenwerkten. Zij zullen mij van hun ervaring doen profiteeren. Maar ik zal voor het literair gedeelte toch voornamelijk op mijzelf zijn aangewezen.

Hoe leg ik het aan?